

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ*

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Κ. ΕΡΡΙΚΟΥ ΣΚΑΣΣΗ

Ἀγαπητὲ Συνάδελφε,

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς σᾶς ἐκάλεσα ἐπισήμως σήμερον ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ κατὰ τὸν Ὄργανισμὸν τῆς Ἀκαδημίας νὰ ἀναλάβετε θέσιν ὡς συνάδελφος ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τούτῳ Πνευματικῷ Ἰδρύματι τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι εἴμεθα ὑπερήφανοι ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ὑμῶν εἰς στιγμὰς μάλιστα πὸν ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐστερηθῆ τῶν φώτων ἐπιλέκτου μέλους αὐτῆς, τοῦ ἀειμνήστου Πουλίτσα.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ ἔργον ὑμῶν, βασιζόμενον ἐπὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, τὰς ὁποίας διανθίζει καὶ ἄλλη λεπτὴ καὶ ἐξαιρετος λογοτεχνικὴ ἰκανότης σας, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ σπουδαίου καὶ πολυσχιδοῦς ἔργου τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐπιλέξασα ὑμᾶς μεταξὺ ἄλλων ἐκλεκτῶν ἐτίμησεν ἰδιαιτέρως τὸν ἀντοδημούργητον ἄνδρα, ὅστις κατὰ τὸ διάστημα τῶν πρὸς τὴν πατρίδα καθόλου ὑπηρεσιῶν του ἐπέδειξε σπανίας ἀρετὰς καὶ λαμπρὰς ἰκανότητας, τόσον ὡς δικαστῆς καταλαβὼν τὸ ὕπατον ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὅσον καὶ ὡς τακτικὸς καθηγητῆς ἀλλὰ καὶ ὡς ὑπηρεσιακὸς Ὑπουργός.

Δεχθῆτε δι' ἐμοῦ τὰ θεορὰ συγχαρητήρια μὲ τὴν βεβαιότητα πάντων ἡμῶν ὅτι ἡ προσγενομένη εἰς ὑμᾶς τιμὴ καὶ τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν.

* Συνεδρία τῆς 13ης Ἰουνίου 1968.

Α Π Α Ν Τ Η Σ Ι Σ

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Κύριε Πρόεδρε,

Εὐχαριστῶ ὑμᾶς θερμῶς διὰ τοὺς τόσον εὐγενεῖς καὶ τόσον φιλόφρονας λόγους σας. Εὐλικρινῶς θὰ ἠδύχομην νὰ εἶμαι ἄξιος αὐτῶν, ἔστω καὶ κατὰ ἓν μέρος.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης δι' ὑμῶν τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, τὸ σεπτὸν τοῦτο Ἰδρυμα, διότι διὰ τῆς ψήφου της μὲ ἔκρινε ἄξιον νὰ εἰσέλθω εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον χῶρον. Εἰσέρχομαι πράγματι εἰς αὐτὸν μετὰ δέους καὶ εὐλαβείας, ἵνα λάβω θέσιν μεταξὺ τῶν ἐπιφανεστάτων ἐκπροσώπων τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Καὶ ἤδη ὑπόσχομαι ὅτι θὰ διαθέσω ὅσην δύναμιν θὰ μοῦ δίδῃ ὁ Θεός, διὰ νὰ συμβάλω, ὅσον ἀνήκει εἰς ἐμέ, εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀνωτάτου τούτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς Χώρας μας.

Ταύτην τὴν διαβεβαίωσιν ποιοῦμαι ἐνώπιον Ὑμῶν, μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως, ἀλλὰ καὶ μετὰ βαθυτάτης ἐπιγνώσεως, ὡς μόνην ἀνταπόδοσιν τῆς ὑπερτάτης τιμῆς, ἣ ὅποια μοὶ ἐγένετο.